

» possunt ex suis privilegiis, in foro tamen interno tantum, à
 » variis censuris absolvere. Vid. *Dian. p. 9. t. 4. Res. 63.*
 » Quare à superioribus suis illa privilegia petant, cum ad con-
 » fessiones audiendas exponantur, et circa ea sequentes regulas
 » sequantur. »

95. — Quoad Regularium autem facultatem in reservata,
 distinguenda est facultas, quam habent erga sæculares, ab illa
 quam erga subditos.

Et I. Quoad *Sæculares*, olim Regulares absolvere poterant
 eos à censuris tam à Pontifice, quam ab Episcopis sibi reserva-
 tis, ex diversis privilegiis, quæ referunt *Salm. de Sacr. Pœnit.*
c. 13. n. 51, nempe Eugenii IV, Urbani IV, Pauli III, Julii II,
 S. Pii V, etc. Verum (ut testantur ipsi *Salm. ibid. et Viva in*
Trut. Prop. 12. Alex. VII, n. 1.) Clemens VIII, die 26 Nov.
 anni 1602, et Paulus V, 7 Jan. 1607, limitarunt talem faculta-
 tem, et declaraverunt eos extra Romam et intra Italiam non posse
 absolvere sæculares à casibus Papæ reservatis in Bulla Cœnæ;
 Nec ab aliis, sex celebribus illis, nempe percussiois Clericorum,
 Duelli, Violationis Immunitatis, Violationis Clausuræ Monialium
 ad malum finem, Simonæ realis, et Simonæ confidentialis in Be-
 neficiis (Decretum Clementis in extensum refert *P. Milante in*
prop. 12. Alex. VII, t. 1. p. 98; Nec pariter à casibus quos Ordina-
 rii sibi reservant.) Deinde S. Congr. de mandato Urb. VIII, 17
 Nov. 1627, sic sancivit: « Per confirmationes privilegiorum, quas
 » Regulares à Sede Apostolica post sacrum Conc. Trid. obtinue-
 » runt, nequaquam revixisse privilegia prius ab eodem Concilio, ac
 » deinde etiam ipsius Congregationis Decretis sublata, atque
 » extincta, si quæ habebant, absolvendi à casibus Ordinario reser-
 » vatis; quemadmodum nec indulta absolvendi à casibus contentis
 » in Bulla, quæ in die Cœnæ Domini legi consueverunt, utpote
 » sublata per annuam ipsius Bullæ publicationem, vires ac robur
 » acquisivisse ex sequentibus privilegiorum confirmationibus. Ac
 » proinde Regulares cujusvis Ordinis, etc. » Ibiq; additum
 fuit: « Ab aliis casibus et censuris (præter casus Bullæ Cœnæ)
 » Sedi Apostolicæ reservatis absolvendi facultatem extra Italiam
 » minime sublata fuisse ejusdem S. C. Decretis hac de re
 » editis jussu Clem. VIII. »

96. — Sed dubit. 1. an Regulares possint absolvere sæculares
 à casibus Papalibus? *Prima* sententia negat cum *Viva in prop.*
12. Alex. VII. n. 14. Bord. et Floren. ex Decr. Pauli V, quo
sancitum fuit: « Ac insuper, ut nulli ex sacerdotibus prædictis
» (scil. Sæcularibus et Regularibus) quibuscumque privilegiis,
» indultis, et facultatibus, suffulti ab excommunicationibus vel
» casibus eisdem Ordinariis, vel Sedi Apostolicæ reservatis,
» præterquam in articulo mortis, absolvere audeant, vel præsu-
» mant. » Secunda tamen probabilior sententia quam tenent *Bo-*
nac. p. 2. n. 18. Salm. tr. 18. de Privil. c. 4. n. 153. atque Aversa,
et Pell. apud Vivam l. c. n. 13 et 14. sequitur Potest. t. 1. De
Min. Pœnit. c. 5. n. 3458. cum Peyr. Donat. Rodr. Vidal,

Joan. De la Croix, et ipse *Viva* se revocans id admittit in *Tract.*
de Cens. Qu. 2. Art. 2. n. 6 et 7, docet Regulares posse absol-
 vere sæculares à casibus Papalibus occultis; et probant ex pri-
 vilegio Soc. Jesu (in quo communicant omnes Regulares, ut
 notat *Potestà n. 3459.*) concessio à Paulo III, anno 1545. In
 dicto privilegio, cujus verba refert *Potestà ibidem*, conceditur
 absolvere Fideles « ab omnibus peccatis etiam Sedi Apostolicæ
 » reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ etc. Necnon vota
 » quæcumque, exceptis votis castitatis, Religionis, etc. » Nec
 obstare dicunt *Pell. apud Vivam, et Bon. n. 19*, laudatum De-
 cretum Pauli V. Nam prohibitio ibi facta de absolvendis casibus
 Papalibus, refertur ad casus in Decr. Clementis VIII reserva-
 tos, quod Paulus V, et inde Urbanus VIII confirmarunt, et
 innovarunt, ut referunt *Bon. Viva, etc.* Ibi enim tantum casus
 Bullæ Cœnæ, et alii sex enunciati excepti fuerunt.

97. — Quod autem tuerent *Pelliz. apud Vivam, et Rodrig.*
apud Potest. scilicet ex præfato privilegio posse Regulares ab-
solvere etiam à Papalibus pro foro fori, merito rejicit Potestà
n. 3465. Nam ex verbis Privilegii, *Confessionibus auditis*, atque
Pœnitentiam salutarem injungendi, satis constat facultatem pro
 solo foro interno esse concessam.

98. — Dubit. 2. an Religiosi possint absolvere sæculares à
 casibus ab Episcopis sibi specialiter reservatis? Affirmarunt
Suar. Hurt. etc. apud Salmant. de Cens. c. 2. n. 40. Ratio,
 quia qui potest majus (nempe absolvere à Papalibus), potest
 etiam minus, scil. absolvere ab Episcopalibus. Et huic opinioni
 inclinarunt *Rodrig. Quint. Cand. etc. apud Vivam in d. prop. 12.*
n. 4. ob privilegia postea, et iterum Regularibus concessa. Nec
 obstare dicebant Decr. S. Congr. de mandato Clem. VIII et
 Urb. VIII, cum talia Decreta non habeant vim legis. His tamen
 non obstantibus, omnino tenendum est oppositum, cum præfata
 Decreta fuerint confirmata ab iis Pontificibus pro tota Ecclesia
 ipsorum speciali mandato, et ideo verè habent vim legis, juxta
 communem doctrinam relatum *Tom. 1. lib. 1. n. 106.* Insuper
 (ut rectè dicunt *Salm. l. c. et Viva de Cens. Qu. 2. Art. 2. n. 7.*)
 prædicta opinio satis evasit improbabilis post *prop. 12* damna-
 tam ab Alex. VII, quæ dicebat: « Mendicantes possunt absol-
 » vere à casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episco-
 » porum facultate. » Hæc enim proscriptio sola sufficit ad pri-
 vilegia revocanda.

99. — Dubit. 3. an Regulares privilegiati possint absolvere à cen-
 suris Episcopis reservatis à jure, vel à consuetudine? Adest duplex
 sententia probabilis. *Prima* sententia negat, et hanc tenent *Cabas-*
sut. T. J. l. c. 11. Conc. de Pœnit. p. 571. n. 8. Milante in prop. 12.
d. ab Alex. VII. et Viva in d. p. 12. n. 14. c. cum Bordon. et Floron.
 Quia in Decreto citato Pauli V. fuit Regularibus sublata facultas
 absolvendi à censuris ordinariis reservatis. *Secunda* tamen proba-
 bilior sententia affirmat, quam tenent *Conc. de Cens. p. 447. n. 17*
Spor. de Pœnit. p. 264. n. 545. Croix l. 6. p. 2. n. 1628. Salm.

de Sacram. Pœnit. c. 13. n. 52. cum Sanch. Aversa, Lez. Pelliz. Peyr. Dian. etc. Et sequitur se revocans *Viva in Tract. de cens. Qu. 2. Art. 2. n. 7*, qui docet posse absolvi à Regularibus censuras Episcopis reservatas à jure communi. Quenam autem sint Censuræ, vide infra apud Busemb. num. 213. Excipe tamen eas quas Episcopi sibi reservant. Ratio, quia, licet in Decretis Pauli V et Urb. VIII Regularibus vetetur absolvere à casibus Ordinariis reservatis, attamen hoc verius intelligitur, ut dicunt *Salm. l. c. et Avers. Lez. Leand. apud Vivam d. prop. 12. n. 13*, de casibus tantum ab Ordinariis sibi reservatis, cum hæc Decreta sint (ut supra diximus) confirmativa Decr. VIII ubi dicitur: *Nec à casibus, quos Ordinarii reservarunt, aut in posterum sibi reservabunt*. Notatque rectè *Suar. de Pœnit. D. 29. s. 3*, quòd casus à jure Episcopis reservati reipsa magis dicendi sint Episcopis delegati, quam reservati. Omnino tamen excipiendi sunt sex casus expressi in Decreto edito jussu Clem. VIII, ut supra. At hoc intelligendum intra Italiam, ut explicavit *Urban. VIII* (prout supra n. 95.); nam extra Italiam, vel in Urbe, ut dicitur in Decr. Clementis, bene possunt Regulares absolvere ab omnibus censuris, quæ à jure sunt Episcopis reservatæ, et intra Italiam Regulares possunt absolvere à censura propter abortum fœtûs ammati, cum hic casus non sit in casibus expressis à Clem. VIII. Ita communiter DD. Vide *T. 2. l. 3. n. 397. vers. Pariter*. Si verò Episcopus hunc casum specialiter sibi reservaverit, tunc nullo modo Regulares possunt illum absolvere, ut diximus *loc. cit. in fine, et lib. 6. n. 599. vers. Certum, circa fin.*

100. — Quod autem dicit *Viva de Cens. q. 5. ar. 3. n. 10. et in Prop. 12 damn. ab Alex. VII*, cum aliis, nempe Regulares posse absolvere etiam à sex casibus Clement. VIII quando sunt occulti, ob eandem rationem ut supra, quia prædicti casus, cum sint occulti, reservantur Episcopis, non Papæ, vi Trident. in *c. Liceat*. Id minimè probatur: nam in tantum Regulares possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis sive delegatis, in quantum ipsi etiam sunt papales, quare, ablata Regularibus facultate absolventi à casibus Clem. uti Papalibus, non habent illi unde hac facultate uti possint, sive casus sint publici, sive occulti. Probabiliter autem *Viva q. 2. ar. 2. n. 7. cum Comit. et communiori sententia*, cui adhæret etiam *Conc. p. 447. n. 17*, dicit posse Regulares absolvere casus in Synodis reservatos, quando Episcopus eos in tabella non exponit; quia eo ipso, quòd in tabella non reservat, censetur velle omnibus Confessariis facultatem concedere absolventi ab iis, ex regula: *Non expressum habetur pro omisso*.

101. — II. Quoad facultatem autem, quam Prælati Regulares habent erga suos subditos, communiter docent DD. posse ipsos subditos absolvere ab omnibus casibus Papæ reservatis extra Bullam Cœnæ. Ita *Salm. de Cens. cap. 2. num. 70. Conc. p. 444. ex num. 19. Viva in Prop. 4. Alex. VII. n. 6. et Potest. De Min.*

Pœn. t. 1. n. 3372. ex variis privilegiis, quæ congerunt *Salm. l. c.* (Quidquid in contrarium dicat *Croix l. 8. n. 141. cum Dic.*) Nam licet ex vi Trident. in *c. Liceat*, non censeatur data Prælati Regularibus facultas ibi concessa Episcopis, quia videtur concessa tantum iis, qui habent Diœcesim propriam, cum in Trident. dicatur, *in Diœcesi sua*; Attamen adest Privilegium à S. Pio V. (quod in extensum referunt *Conc. l. c. et Salm. de Sacr. Pœnit. c. 13. n. 33.*) cujus vi prælati Regulares in suos Fratres, et Moniales possunt idem, quod Episcopi in suos subditos vi Trid. in *c. Liceat*. Et licet *Mendo ap. Croix l. c.* astruat confutare Privilegium S. Pii, tamen illud authenticè referunt *Salm. de Sacr. Pœn. c. 13. n. 33. Viva, et Conc.* qui etiam asserit ipsum confirmatum fuisse cum aliis à Bened. XIII, in *Const. 79. Pretiosus*, edita an 1727, quam refert etiam *P. Milante in prop. 3. Alex. VII. p. 23*. Qui insuper refert ab eodem Pontifice concessam fuisse facultatem absolventi etiam à casibus Bullæ Cœnæ, exceptis « Relapsu in hæresim, Falsificatione litterarum Apostolicarum, et delatione prohibitorum ad Infideles; » Generali verò Ordinis concessit, « ut ipse solus possit ab irregularitate hujusmodi (orta ex homicidio) dispensare cum Fratribus sibi subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum, et intra claustra extiterit consummatum. » Nomine autem Prælatorum veniunt Provinciales, et eorum Vicarii in ipsorum absentia vel alii ab eis deputati, ut asserunt *Salm. de Cens. c. 2. n. 80*. Necnon veniunt omnes Superiores locales, Rectores, Priores, Guardiani, etc. ut ait *Potest. l. c. n. 3379*. Sed post hæc scripta inveni, quòd Clemens XII, in Bulla Romanus, die 30 Maii 1742, revocaverit omnes Constitutiones, et Privilegia (præsertim contenta in præfata Bulla, *Pretiosus*) concessa à Bened. XIII, omniaque reduxit ad pristinum statum. Insuper hîc notandum, quòd cum disceptatum fuisset, an revocatio per Tridentinum facta Privilegii Regularibus concessi absolventi Hæreticos, esset vel ne intelligenda pro Sæcularibus, non verò pro Religiosis subditis: S. C. adjudicavit intelligi pro omnibus; ita refert *P. Ferraris Bibl. verb. Absolvere, ar. 1. num. 40*.

102. — Possunt etiam Prælati Regulares absolvere Novitios qui Ordinis à censuris Papalibus (exceptis casibus Bullæ) ante ingressum in Religionem contractis. Ita *Salm. d. n. 80. cum Rodr. Cand. etc.* ex Privilegio à Clemente VII, concessa anno 1530.

105. — Sed dubit. 1. An dicti Prælati possint Novitios absolvere etiam à censuris ab Episcopis sibi specialiter reservatis? Respondetur negativè ex Decreto S. C. edito de mandato Urb. VIII, ut supra relato; quamvis etiam contradicat *Jo. de la Cruz. apud Salm. c. 2. n. 80*. cui ipsi adhærent n. 81. quia (ut aiunt *Salm.*) per tale Decretum revocata est facultas concessa per Privilegium Clementis VII, quoad absolutionem casuum Episcopaliū; non autem illa quæ per consuetudinem est obtenta, ut est ea, qua habentes facultatem absolventi à reservatis Papæ, possunt absolvere etiam ab illis, quæ Ordinarii sibi reservant, ut testantur *ib.*

Suar. alier. et Hurt. Addunt alii apud Vioam in d. prop. 12 Alex. VII. n. 6. Decretum illud non habere vim legis, quia non fuit de ejusdem Pontificis speciali mandato solemniter promulgatum pro tota Ecclesia, juxta sententiam relatum n. 106. Omnes tamen hæ rationes ex supradictis non videntur ampliùs probabiles post prop. 12 damnatam ab Alex. VII. ut supra allatam, qua oppositum apparet satis declaratum.

104. — Dubit. 2. an Prælati Regulares possint absolvere suos subditos Religiosos à casibus reservatis in Bulla Cœnæ, ac etiam ab hæresi? Quoad Sæculares, jam damnata fuit ab Alex. VII. Propositio 4. quæ dicebat: « Prælati Regulares possunt in foro conscientie absolvere quoscumque sæculares ab hæresi occulta, » et ab excommunicatione ob ipsam incurta. » Quoad subditos verò adsunt tres sententiæ: *Prima* universè affirmat cum *Pal. Rodr. Peyrin. etc. ap. Salm. de cens. c. 2. n. 75.* et hanc sequitur et enixè defendit *Potest. t. 1. p. 4. c. 5. n. 3375.* cum *Villal. Donat. et aliis*, ex diversis privilegiis, et juribus quæ ibi congerit.

105. — *Secunda* sententia, quam tenent *Salm. l. c. ex n. 76 et 77.* cum *Suar. Bann. Cand. Arag. et aliis*, dicit eos non posse absolvere ab hæresi, sed posse à cæteris casibus Bullæ. Ratio istorum, quia, licet per Bullam Cœnæ revocentur quæcumque privilegia Regularibus indulta, per verba, *Non obstantibus privilegiis, etc. alicui, vel aliquibus cujuscumque Ordinis concessis;* attamen S. Pius V. extendit ad Prælatos Regulares privilegium Episcopis concessum per Trident. in *cap. Liceat*, ut supra, eodem modo ac in Episcopis invenitur. Sicut igitur (dicunt *Salm. n. 77.*), non obstante dicta Bulla, possunt Episcopi vi illius privilegii absolvere suos subditos, etiam à casibus Bullæ occultis; sic etiam possunt Regulares. Excipiunt autem *Salm. n. 76.* hæresis crimen, quia ex *Constit. Pauli V.* ut referunt, hæretici omnino remitti debent ad Inquisitores. Sed hoc explicant in *Tract. de Sacr. Pœnit. c. 13. n. 5.* valere pro locis, ubi viget Tribunal S. Inquisit.: et ideo pro aliis locis referunt doctrinam *Suar. rel.* qui dicit Prælatos posse absolvere subditos etiam in hæresim relapsos ex concessione Greg. XIII.

106. — *Tertia* demum sententia, quam tenendam esse dicunt *Vioa in prop. 4. damnatam* ab Alex. VII. et *Croix l. 6. p. 1. n. 1622.* citans *Sanch. Suar. Dian. et Mendo*, dicit eos non posse absolvere ab ullo casu Bullæ Cœnæ. Ratio est, tum quia *Decr. Urbani VIII.* (ut supra allatum) expressè declaravit per annuam Bullæ publicationem sublata esse Regularibus facultatem à casibus Bullæ Cœnæ absolvendi; tum quia (ut rectè arguit *Vioa in d. prop. 4. num. 3.*), si hodie nec etiam Episcopi à casibus Bullæ absolvere possunt post *Prop. 3. damnatum* ab Alex. VII. ut diximus supra *n. 83.* Ergo tantò minùs poterunt Prælati Regulares. Sed hodi quæstio finita est; nam (ut referunt *P. Milante in dicta prop. 3. to. 1. p. 23. et P. Conc. to. 10. p. 449. n. 21 et 22.*) *Bened. XIII. Bulla Pretiosus*, (cujus verba retulimus *n. 101.*) novissimè

concessit Superioribus Ordinis. S. Dominici, et per communicationem aliorum Ordinum, posse absolvere suos subditos, nempe Fratres, et moniales sibi subjectas à quibusvis censuris etiam in Bulla Cœnæ, aliquibus tamen exceptis.

107. — Dubit. 3. an Prælati Regulares possint absolvere suos subditos à censura ob percussionem alterius Religiosi, aut Clerici sæcularis? Diximus *suos subditos*; nam circa sæculares nihil Regulares possunt, cum facultas absolvendi sæculares ab hac censura sit ipsis expressè adempta à *Clem. VIII.* et *Paulo V.* extra Romam; et intra Italiam: vide dicta *n. 95.* In *c. Cum illorum, 32. §. Qui, de sent. excom.* Affirmatur, si Religiosus percusserit alium ejusdem Ordinis, « nisi excessus (ut ibi dicitur) extiterit » difficilis et enormis; utpote si ad mutilationem membri, vel ad effusionem sanguinis est processum, aut in Episcopum, aut Abbatem violenta manûs injecta. » Si verò percusserit Religiosum alterius Claustrum, dicitur *ibid.* quòd « per Abbatem primum, et ejus qui passus est injuriam, absolvitur. » Si autem percusserit Clericum sæcularem, dicitur, « non nisi per Apostolicam Sedem absolutionis gratiam poterit promereri. » Idem autem quòd dicitur de Religioso, dicunt communiter *Pal. D. 3. p. 23. §. 4. ex n. 10. Laym. tr. 5. p. 2. c. 5. circa finem*, et alii passim de Novitio percussore, etiamsi ipse crimen commiserit ante ingressum, quia in favorabilibus Novitii habentur ut Religiosi. Addunt tamen *Laym. l. c. in fin. et Pal. ib. cum Mol. et Sayr.* quòd Novitius, si egrediatur ante professionem, tenetur se præsentare Sedi Apostolicæ, juxta *c. Eos qui de sent. excom. in 6.* adhuc si fuerit à Prælato absolutus, quia illa absolutio fuit concessa ob temporale impedimentum, ne vagaretur. Hic verò notandum 1. quòd si Religiosus levi percussione læserit Clericum sæcularem, bene poterit absolvi ab Episcopo illius, ut communiter dicunt *idem Laym. et Pal. ll. cc.* cum aliis ex *c. Religioso, de sent. excom. in 6.* Notand. 2. cum *eisdem AA. et Salm. c. 2. n. 69.* quòd prædicta procedant juxta jus commune; nam, spectatis Privilegiis, Religiosi bene possunt absolvi à suis Prælatibus, etiamsi percussio fuerit enormis, ex pluribus Privilegiis, quæ referunt *Pal. n. 10. in fin. Salm. l. c. et Ronc. p. 104. c. 2. q. 2.* Idque dicunt præfati AA. valere, etiamsi Religiosus percusserit alium alterius Ordinis, vel Clericum sæcularem. Additque *Croix l. 7. n. 32. cum Krimer.* etiamsi percussio fuerit publica, ac posse Abbatem absolvi per Confessarium à seipso electum. Notandum 3. quòd, licet Regulares possint absolvi à suis Prælatibus ob hujusmodi Privilegia, bene tamen valent etiam se subjicere Episcopis, ut ab eis absolvantur: intellige, si percussio fuerit levis, vel enormis occulta. Et in eo casu illi qui sunt Prælati aliqujus Ordinis, possunt per se exposcere talem absolutionem ab Episcopis: reliqui verò Religiosi de suorum Prælatorum licentia, nisi hæc injustè denegetur, ut docent *Sanch. Dec. lib. 2. c. 12. n. 10. et Salmantic. c. 2. num. 52. cum Boss. Henriq. Diana, etc.*

108. — A quibus autem censuris possint absolvi recipientes Bullam Cruciatæ? Vide *Salm. c. 2. n. 82. et Croix toto l. 8.*

109. — « *Regulæ. Prima.* Qui habet potestatem absolvendi à censuris reservatis Episcopo, non potest vi illius absolvere à reservatis Papæ.

110. — « *Secunda.* Qui habet potestatem absolvendi à reservatis Papæ, non censetur posse absolvere à censuris Bullæ Cœnæ, eò quòd hæ censeantur majores, nec comprehendi in concessione generali. *Dian. p. 5. t. 12. Res. 14.* »

111. — Ita *Bon. q. 3. p. 1. num. 12. et Suar. Ugol. etc. ap. Salm. c. 2. n. 41.* Cæterum quotiescumque conceditur à Papa facultas absolvendi à censuris, etiam de papalibus intelligitur: aliàs nihil concederetur, quia quilibet approbatus potest absolvere à non reservatis, ut *Bon. n. 11. et Salm. l. c. cum Nav. Azor. Cand. etc.* Pariter in Jubilæo, concessa facultate ab omnibus censuris reservatis, intelliguntur comprehensæ ex communi usu etiam reservatæ Episcopis, *Croix. l. 7. n. 132 et 149. cum Suar. et Dic.* An autem, data potestate absolvendi à censuris tam à jure, quam ab homine latis, comprehendantur censuræ ab Episcopo specialiter latæ? affirmant apud *Croix n. 133. Avil. Henr. etc. Negant Vasq. Hurt. etc.* Utraque est probabilis. Facultas autem concessa ab Episcopo de absolvendis casibus reservatis, non intelligitur data pro peccatis, quibus annexa est censura reservata; *Tamb. de Cas. R. c. 9. §. 1. n. 11.* Secus si talis concessio fiat à Papa; *Croix l. 7. n. 134.* Ratio, quia omnes casus papales sunt principaliter reservati cum censura, et propter censuram, vide *l. 6. n. 580.*

112. — « *Tertia.* Qui habet potestatem absolvendi à censuris Bullæ Cœnæ, habet etiam à quibusvis papalibus, et episcopalis à jure latis, etsi aliqui negent de excommunicatione contracta propter hæresim, de qua alii probabilius affirmant, præsertim pro quibus alioqui concessio per magnam partem esset inutilis. »

115. — Concessa facultas absolvendi à casibus papalibus, non intelligitur à casibus Bullæ Cœnæ; quia in generali concessione non veniunt ea quæ Superior non fuisset concessurus, si specialiter de iis rogatus fuisset, ut dicunt *Bon. q. 3. p. 1. n. 12. Croix l. 7. n. 132. Salm. c. 2. n. 41. cum Suar. Cand. Ugolin. etc.* Certum autem est hodie, quòd concessa facultate absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ, non comprehenditur facultas absolvendi ab hæresi, licèt occulta, ut decrevit *Alex. VII* die 23 Martii 1656, et novissimè rursus declaravit *Bened. XIV* in Bulla *Convocatis*, emanata pro Jubilæo anni 1750. n. 53. Qui tamen n. 7. concessit in eodem Jubilæo facultatem absolvendi ab hæresi occulta, modò Pœnitens non habuerit complicem.

114. — « *Quarta.* Possunt Regulares per sua privilegia, sicut ab aliis censuris Papæ reservatis, ita etiam absolvere duello certantes (idem dic de similibus casibus) post Constitutionem Clementis VIII, sicuti poterant ante eam: præterquam in

» Italia extra Urbem; idque ex declaratione ipsiusmet Clementis apud *Comitolum l. 6. mor. Regim. l. 21. d. 83. Filluc. t. 1. tr. 15. c. 5. Laym. l. 3. t. 3. p. 3. c. 5.*

115. — « *Resp. 4.* Ampla etiam solet dari potestas à censuris absolvendi in Jubilæis; in quibus diligenter considerandum, quid, quantum, et quomodo concedatur. Si enim detur potestas absolvendi à casibus reservatis Papæ, etiam conceditur potestas absolvendi à censuris Papæ reservatis: quia is non solet reservare casus, nisi ratione censuræ adjunctæ. * (*Cæterum universè loquendo, qui absolvere potest à peccato reservato, potest etiam à censura annexa, cum nequeat absolvi peccatum, nisi prius censura absolatur. Salm. c. 2. n. 38. cum Avil. Cand. etc.*) » Porro absolutio data confitenti bona fide in Jubilæo, cum intentione lucrandi illud, etsi postea vel sua negligentia, vel propter aliud impedimentum non lucretur, est valida, tollitque censuram; secus si ab initio indulgentias lucrari noluerit, eo enim casu probabilius est absolutionem non valere, et tam peccata reservata, quàm censuram de novo debere tolli ab eo, qui potest extra Jubilæum. * (*Vide dicta de Pœnit. l. 6. n. 536. ad n. XIII et XXVI.*) »

DUBIUM VI.

Quomodo danda sit absolutio à censura?

116. Quomodo absolvendæ censuræ in foro externo? et quomodo in interno? — 117. An possit absolvi absens? — 118. De eo qui absolutus est in Jubilæo. — 119. De absolutione metu extorta. — 120. An valeat absolutio, non satisfacta parti? — 121. Quid si cum hac conditione sit concessa facultas? — 122. An, secuta satisfactio, de se auferatur censura? — 123. An valeat, et liceat absolutio sub conditione? — 124. An possit dari absolutio ad reincidentiam? — 125. An ad reincidendum requiratur nova culpa? — 126. An censura possit absolvi extra Confessionem? — 127. Ad absolvendas Censuras requiritur I. Satisfactio partis. — 128. In quibus casibus possit reus absolvi ante satisfactionem? — 129. Requiritur II. ut reus præstet juramentum non ampliùs committendi crimen, si sit valde enorme. — 130. Requiritur III. ut censuratus petat absolutionem. — 131. Plura notanda. Quid si reus adhuc sit contumax, vel invitus, vel oblitus non petierit. — 132. An valeat absolutio si reus falsum exponat?

116. — « *RESP.* Id statuendum esse ex natura tum censuræ, tum cujusvis absolutionis.

Ex qua circa absolvendi modum resolves:

» 1. Ex natura rei non requiruntur certa verba, sed sufficiunt ea signa, quibus apertè significetur absolutio impendi. * (*Ad absolvendam censuram sufficiunt quæcumque signa externa, sed non sufficit sola voluntas Judicis. Suar. D. 6. sect. 9. n. 2.*